

[Mette Madsen]

går har bedt en dansk komponist komponere tonesignaler til brug ved meddelelser til de rejsende på stationerne, i tog og på færges og samtidig bedt 40 danske kunstnere udsmykke kupeerne i de gamle lyntog. Jeg får lyst til at sige bravo! – og jeg ved godt, jeg ikke må sige »Mr. Jardex«.

Og mens vi er ved kunstfonden, kunne nogle af de nye penge måske øremærkes til rejsevirksomhed for indkøbsudvalget. Hvis dette udvalg ikke har råd til i rimeligt omfang at besøge udstillinger og værksteder uden for hovedstadsområdet, sker der nemlig det, at mange kunstnere er afskåret fra at komme i betragtning, når Statens Kunstfond køber ind. Jeg har et par gange fået en bemærkning om det med i årsberetningen som medlem af repræsentantskabet. Men det er også et pengespørgsmål – for fonden altså.

Der er ved at være større forståelse for, at offentlige bygninger og rum trænger til billedkunstnerisk udsmykning, og det viser jo også de mange kunstfonde, der er oprettet lokalt rundt om i amter og kommuner. Men det ville også være en tilskyndelse til udsmykning både af erhvervsbygninger og private bygninger, hvis kreditforeningerne var indstillet på at lade mur- og nagelfast kunstnerisk udsmykning indgå i den samlede byggefinansiering.

På bogområdet er jeg glad for ministerens tilsagn om, at de uretfærdigheder, der er omkring biblioteksafgifterne, vil blive søgt løst ved lovrevisionen i 1985–86.

Også loven om ophavsret har længe trængt til en tilpasning til de moderne medier, men også de små ændringer, der har været nødvendige undervejs, må genvurderes. F.eks. finder vi i venstre ikke, at reglerne omkring Copydan giver rettighedshaverne det vederlag, der var folketingets hensigt med denne nyskabelse.

Også videoområdet har længe trængt sig på. Ministeren nævner kampagnen for oplysning og mærkning af videofilm. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om hun har nogen fornemmelse af, hvordan denne kampagne forløber. Der er jo sat mange penge og lagt meget arbejde i den, så muligvis kunne vi få en halvvejsrapport. Jeg vil også gerne understrege, at jeg er meget enig med ministeren i, at forældrene har det primære ansvar på dette område. Vi skal ikke lovgive inden for hjemmets fire vægge, men vi bør

som lovgivere give forældrene den hjælp at gøre det så vanskeligt som muligt for børnene selv uden forældrenes vidende at få fat i de film, der efter lægelige eksperters udsagn virker kvæstende på de unges sind. De lovræglere, som man eventuelt kunne bruge, ligger i så mange forskellige love, og vi mener derfor i venstre, at de bør samles i en særlig videolov, og vi arbejder i øjeblikket på et udkast.

Desværre er der ikke tid til at kommentere alle aspekterne i ministerens redegørelse, men vi glæder os i venstre over alle de forbedringer, der er hele vejen rundt.

Men det vigtigste afsnit står efter min mening på side 3, hvor ministeren lover yderligere bevillinger til kulturelle områder. Ministeren øremærker dem ikke, men jeg vil foreslå, at vi ud fra perspektivet om yderligere bevillinger lægger en plan nu for, hvordan disse øgede midler skal anvendes, en langsigtet plan for de store kulturinstitutioner, der i årevis er blevet udhulet på grund af pengemangel, altså vore museer, vore arkiver osv. og også Det kgl. Teater. Det er ikke for tidligt allerede nu at se på, hvad denne institution behøver, når ombygningen af Gamle Scene er færdig.

Når jeg har valgt i dag at tage forskellige områder op i lyset af en forbedring af kunsternes kår, er min begrundelse den, at vi med bedre vilkår for kunstnerne usvigelig sikkert vil få en større kunstnerisk udfoldelse. Vi vil få mere og bedre kunst til glæde og inspiration for os alle sammen, og vi vil få en intensivering af tonerne og farverne i den brik, som vor tid engang vil blive i den danske kulturarv.

Ingerlise Koefoed (SF):

Det er selvfølgelig med en vis spænding, vi i SF har ventet på den borgerlige regerings første kulturpolitiske redegørelse, men det ville være overdrevet at sige, at vi er blevet forbavsede over den. De kulturpolitiske holdninger, som kommer til udtryk i den, er desværre præcis dem, vi ventede. Alle de pæne og værdiladede ord om kunstens og kunstnernes betydning står der. Denne som tidligere regeringer bruger ordet kvalitet – hvad det så ellers er for noget – som ledeord, og denne som tidligere regeringer vil også, lidt i modstrid med alt det om kvaliteten,